

عنوان مقاله:

ارزیابی سبزشدن توده های ریحان (*Ocimum basilicum* L.) در شرایط تنش های شوری و خشکی

محل انتشار:

فصلنامه تنش های محیطی در علوم زراعی، دوره 12، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

ماریه سادات میرفاضلی - دانشجوی کارشناسی ارشد زراعت، گروه علوم زراعی و اصلاح نباتات، پردیس ابوریحان-دانشگاه تهران، پاکدشت، تهران، ایران

غلامعباس اکبری - دانشیار گروه علوم زراعی و اصلاح نباتات، پردیس ابوریحان - دانشگاه تهران، پاکدشت، تهران، ایران

حسینعلی رامشینی - دانشیار گروه علوم زراعی و اصلاح نباتات، پردیس ابوریحان - دانشگاه تهران، پاکدشت، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

تحمل به تنش ها در مراحل اولیه ی نمو گیاهان بسیار حائز اهمیت بوده و بذوری که توانایی جوانه زنی در شرایط تنش را داشته باشند، استقرار موفق، تراکم مناسب و عملکرد بالایی خواهند داشت. این پژوهش با هدف شناسایی توده های متحمل ریحان (*Ocimum basilicum* L.) به تنش شوری و خشکی در مرحله سبز شدن صورت گرفت. این آزمایش به صورت فاکتوریل بر پایه طرح بلوک های کامل تصادفی انجام شد. تیمارها عبارت بودند از ترکیب دو عامل توده (20 توده) و محیط (سه سطح) که شامل محیط شاهد، شوری و خشکی بودند. سبزشدن بذر ها به صورت روزانه ثبت گردید. نتایج نشان داد که در مجموع صفات اندازه گیری شده، توده های *Esfahan2* و *Shiraz* در شرایط محیطی شاهد (87 و 89 درصد)، توده های *Esfahan3*، *Esfahan2* و *Birjand* در شرایط خشکی (55، 50 و 43 درصد) و توده های *Pishva* و *Zahedan* در شرایط شوری (57 و 53 درصد) سبز شدن و استقرار بهتری نسبت به سایر توده ها داشتند. در این تحقیق واریانس ژنوتیپی و فنوتیپی، ضریب تنوع ژنوتیپی و فنوتیپی و توارث پذیری عمومی برای صفات مورد ارزیابی محاسبه شد. نتایج نشان داد تنوع زیادی در تحمل توده های مختلف به شوری و خشکی وجود دارد که از این تنوع می توان برای اصلاح ارقام جدید ریحان متحمل به شوری و خشکی استفاده کرد.

کلمات کلیدی:

استقرار، تنوع ژنتیکی، توارث پذیری عمومی، سرعت سبزشدن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1025034>

